

# Gitmek Yoktu Gitmişsin

– melike-esent · 11 Ağustos 2009

Yaşamak uzun ve soluksuz bir rüyaymış. Gözünü açtığın vakit yüzüne acı gerçekler çarparmış.

Kırık kalbim kaldı geride. Oysa düne kadar canımdın, canımdan canımı aldın. Şimdi boynum bükük, yüreğimse mühürlü...

Yalan sözlerin, sahte bakışlarının ardında koca bir bedenmişsin yüreksizlikte...

Milad demiştik yeniden doğuşuna. Yıldızların altında yürürken kafa tutmuştuk olup biten her şeye. Omuz omuza, yürek yüreğe, kol kanat germiştik yeni başlangıçlara.

Duvarları maviye boyayıp, güneşin resmini çizmiştik kapıya. Her gün doğup ısıtsın diye üşüyen yüreklerimizi...

Ve

Söz vermiştin ecel seni almadan gitmeyecektin benden. Gitmişsin...

Tutamayacaktın neden söz verdin? Sen de yok muydu hiç kadir kıymetim bilemedim.

Düşünmeden, yazmadan, çizmeden biranda kaybolmuşsun...

Şimdi uzaklardan sesin yankılanıyor. Duyar gibiyim ama her defasında yanılısam da...

Dün yanımdaydın bugünse yerin koca bir boşlukta. Tanıdık tanımadık herkes seferber oldu ardından. Söz vermiştin gitmek yoktu, gitmişsin son kez göremeden...

Bir gün öncesinde hissetmeliydim bakışlarının kaçırmandan, uzak durmandan, ters ters konuşmandan, anlayamadım, geç kalmışım sana da...

Gün ışığına bakamıyorum artık, içimi ısıtmıyor, aksine her doğuşunda içim ürperiyor. Söylediğimiz şarkıların bile anlamı kalmadı ardından...

Kimsesiz kalmış gibiyim. Kalabalıkta yapayalnız...

Ağlayamazdım, gülerdim ya, artık gülüşüm bile terk etti beni acı hatıranla. Hep bir gün diyordun,

inanmak istemesem de...

Sözüne güvenmiştim, namertlik yaptın döndün sırtını arkana bakmadan gitmişsin...

Kimstesiz kaldım, yüreğim üşüyor. Sen bile gittiysen kimse kalmaz bu diyarda. Nerelerdesin şimdi? Hangi sokakta hıçkırıyor sun tek başına. Kafa tutuyor musun yoksunluğa?

Gitmeyecektin, gitmişsin...

Yarınlarda dönmezsin geri bilirim. Dik kafalısın, her şeyin doğrusunu biliyorsun. Ardında kaldım hiçlikle. Nasıl katlanmalıyım yok oluşuna, bağırma taş bassam kar eder mi? Etmez, etmeyecekte...

Her doğan güne bir umutla açtığım gözlerim, belkilerin esiri oldu. İçimdeki umut günden güne körelirken, kendime kızıyorum. Anlayamadım, durduramadıysam seni, ben kimim ki?

Gitmek yoktu

Gitmişsin...

Bir gün bizleri özleyip gelir misin geri? Uzaktan izleyip kaçır gider misin yoksa gene yeni dünyana. Varlığını hissedememek ne kadar acı biliyor musun? Yaşıyor musun? Öldün mü? Bunu bile bilmemek kahrediyor umutsuz akşamlarımın karartısında sessizlikte...

Yaşamak; hayatın gerçekleriyle yüzleşirken ağır geliyor bana da. Bekle beni ruhum geliyor yanına...

Gittin ardında kalakaldım

Ömrümde koca bir boşluk emanetin kaldı.

Yazılı kalan karalamalarında kalem izlerin

Beynimde resmin...

Hayatımın hangi karesinde yerinden oynadı

İnsanlar kaçırdı seni

Yalanlar tüketti içinde kalmışlığı

Gittin ardında kalakaldım

Umutlarım renk değiştirdi alaca karanlıkta

Dönülmeyen, ama hep gidilen

Ruhunun giysisi bile nerde bilemezken

Canımdan can gitti

Yokmuşsun yok olmuşsun. Yokluktaım ben de...

fotoęraf:günüřğim arřivinden

MELİKE ESENTAŐ